

Mètode. Aucouturier

PSICOMOTRICITAT

Justificació

La pràctica de psicomotricitat que treballem a l'escola es basa en el treball de **Bernard Aucouturier** (Tours, 8 d'abril de 1934) pedagog francès, creador de la pràctica [psicomotriu](#).

La pràctica psicomotriu educativa i preventiva que proposa Aucouturier, acompanya les activitats lúdiques dels infants. Podríem dir que és un itinerari de maduració que afavoreix el pas del "plaer d'actuar al plaer de pensar" i permet que el nen/a pugui fer front a les seves angoixes.

El psicomotricista proposa una pràctica psicomotriu encaminada a què l'infant vagi adquirint autonomia i es converteixi en un nen/a obert, capaç de fer front a les [pors](#). Parlem d'un infant obert quan acull als altres i fa demandes a les persones que l'envolten, així com experimenta el plaer de donar, de rebre, de descobrir i de saber. Podríem definir-lo com un ésser que sent curiositat per aprendre, que se sent feliç manifestant els seus desitjos sense por i que se sent reconegut per les seves capacitats. És un nen que no es traumatitza davant d'un possible fracàs perquè sap que l'oferiran unes condicions adequades per al seu desenvolupament.

La psicomotricitat que proposa Aucouturier és la vivència en primera persona, cosa que els ajudarà a conèixer els seus límits i possibilitats amb total llibertat d'expressió dels seus desitjos. També cal afegir que el reconeixement de les seves accions i actituds els donarà una imatge positiva d'ells mateixos que influirà a positivament a l'hora de desenvolupar la seva pròpia identitat en l'àmbit social, intel·lectual i emocional.

Els infants de 0 a 6 anys són éssers capaços que estan creant la seva pròpia identitat i intervenir quan calgui i ajustant l'ajuda dins de les seves potencialitats, faran que pugui tenir un desenvolupament de la seva identitat positiu i satisfactori. La proposta es fa a través d'una sessió tipus en què la disposició dels materials en l'espai sempre és la mateixa per tal que els infants puguin adquirir una seguretat i una confiança prou estable com per poder anar més enllà en les seves possibilitats sensoriomotrius i en la seva construcció simbòlica.

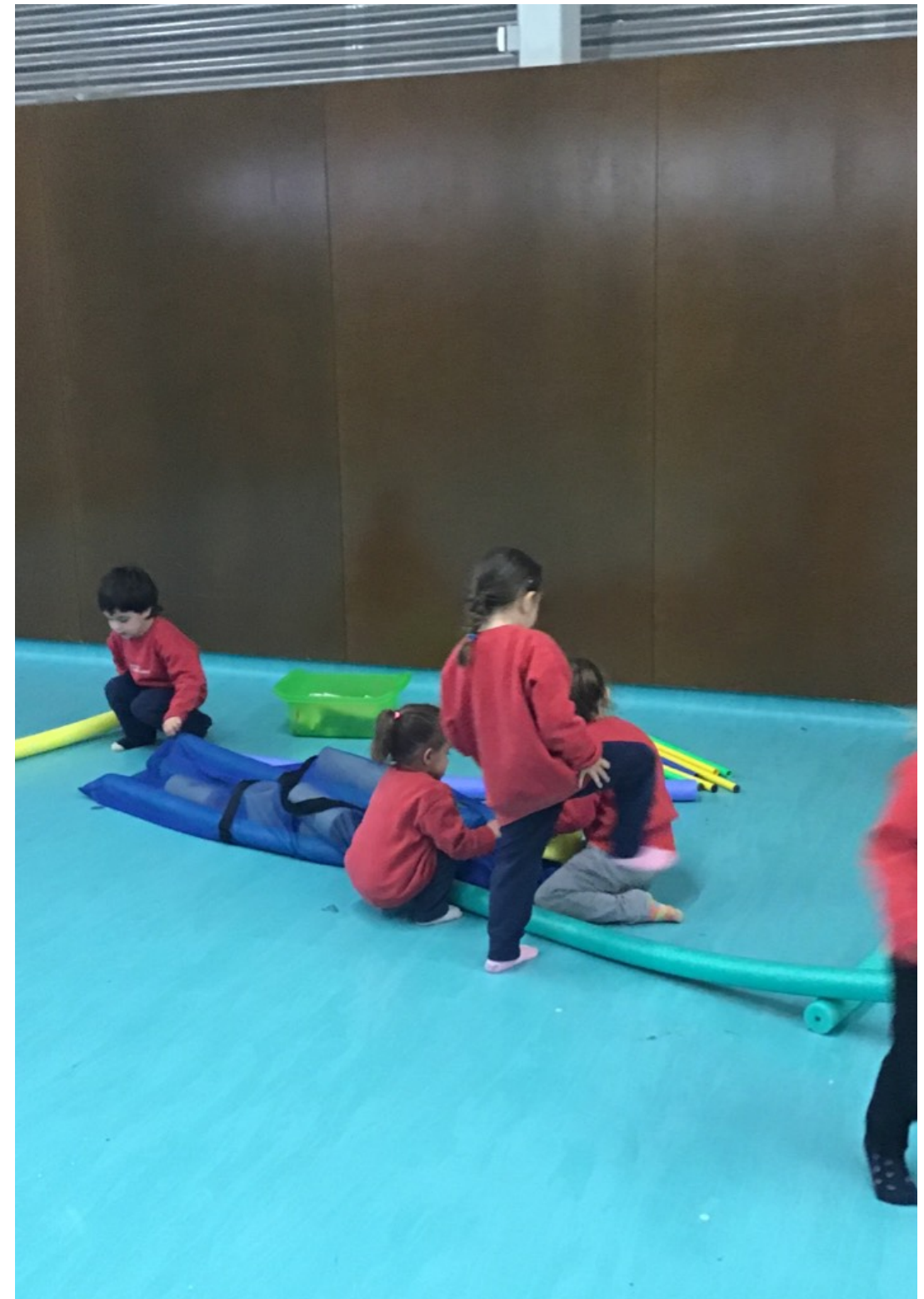
Estructura de sessió

Les sessions de psicomotricitat presenta una estructura clara i anotada perquè l'alumne gaudeixi d'un entorn estable, segur i conegut.

Les sessions comencen amb una entrada a la sala de psicomotricitat ordenada on els infants seuen als bancs i esperen la salutació del mestre i se'ls hi recorda els espais de joc i les tres normes d'or.

Les normes tenen com objectiu afiançar aquest entorn segur vivencial i de creixement de l'Infant .Aquestes normes són: no es pica (amb totes les variants del que volem dir picar), no es destrueix cap construcció dels companys i no ens enfilem a llocs que no són de joc.

Un cop recordats els espais i els jocs i amb els infants sense bambes donem la sortida a l'inici de la sessió.

Els alumnes la primera acció que fan es tirar el terra un paret constuïda amb blocs de coixins que té com a acte simbòlic oblidar-se de tot el que ha viscut fins el moment i començar a jugar i gaudir de la sessió amb una actitud i o pensament lliure i amb capacitat per gaudir i aprendre durant la sessió , lliures de qualsevol prejudici per fer front a les seves pors

La sala de psicomotricitat es composta de tres espais de joc on els alumnes poden gaudir lliurement de cada espai de forma lliure i espontània

Espais

Espai tou: Espai de coixins tous i colxonetes que serveixen pels infants per fer lliurement circuit motriu, joc simbòlic o construccions.

Espai de construcció : Espai on hi trobem piques, aros, totxos, enganxes..... Tot de material perquè els alumnes puguin tenir diferents materials per fer diferents construccions.

Espai de roba: Espai amb diferents teles, roba i cintes perquè els alumnes utilitzin la roba per jugar de forma simbòlica.

Tancament de sessió

Per acabar les sessions tanquem els llums mirem tancament de la sala perquè els infants sàpiguin que la sessió ha acabat . Els infants en aquell moment recullen la sala ajudats pel mestre i seuen al banc altre vegada i es posen les sabates.

Si durant l'activitat de la sessió hem constatat alguna acció o resposta que ens ajuda a fer un retorn pedagògic l'aprofitament en aquest tancament de sessió fent conversa amb els alumnes per reflexionar, recordar, aprendre , valorar-se personalment sobre l'activitat psicomotriu viscuda.

Aquest espai viscut també l'incetivem preguntant a què han jugat, amb qui , com s'ho han passat , com s'ha n posat d'acord, si han tingut algun problema.....

També podem tancar sessió amb la construcció a través de peces de fusta. Aquesta acció ens ajuda també a tancar l'experiència psicomotriu que els infants han gaudit i per veure les estructures de construcció que poden arribar a fer i que ens ensenyen i quin moment maduratiu es troba

l'Infant a partir de les característiques que presenten les seves construccions.

